

1903-07-22

AFSENDER

Henry Ussing

MODTAGER

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Valby

Arkivplacering:
CA 000031960/000007644 ser. 3,
æske 3. CM 3030

Keywords:
Funeral speech

SUMMARY

Henry Ussings speech at Otilias funeral at Jesuskirken July 22nd
1903

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Den 22^e Juli 1903

Højresing

22/7. 1903.

Vinner man held, og vi har
blevt sammen. Man sig mere. Det
om lov til emnen at sig nogle
for det, thi jeg kan ikke sige.

Da den. Niemand blev indvundet,
kaldes om Nyaen, gamle Biskop over
de Ord: "Denne datter, skilte
Stemme tale."

Jeg har den Følelse: "Sige at
noget sig tas her sig, som man skal
de Livet at give Kirkens herre
Rind Ord (fæst de opes med hendes
F. lid), da man med Jernstikkeren Skend
kale tale.

2.

til gamle bord at sig to det
Det first a Tak,
Tak til hund for hvad han var,
Tak til Gud, som gav hund hvad
til at være at!
By hund vil sig ikke kun
low amaleg, Tak, som de
maneste, Mand og Boin og
Sleg, bare for Hjulet,
i, hulle her, som siges af
ten stor, Mandstærk, i, hvidken
hust sind, Hjulet a dygt hvidt
af sigen,
men sin Tak, som hund
Kilde her at hings
Jeg i som hund for at få
den her siden Kirkens indvielse,
og alle i Bredt, der skal hvide her

3.

for mig, hvide siges i
Givning af alle, hund sin skind
Hvide siges ind; som Hjulet
for det til den, siges af hund
et hund fremme Tander og Boin -
nu, to a hund siges ind ind -
ten Hund, -
og en for sin hund sig alle
to siges, som hund siges af alle
vilde siges i siges her, som
Gode Mand, sig:
hust a siges, som hund a siges
Lipst siges,
hund sin siges, som hund siges
sin siges, hund siges sig i sig
intult af siges om siges, -
og hund a siges hund, hund
siges sin siges siges siges -

4

altså en kærkommenhed for mig, men
men her kan lov og kærkommenhed
er rigt en 1/2 af indbyrdig Takt
til kærkommenhed for, hvad man kan
kan give os og to Skæde, der
kærkommen efter os.
By til kærkommen Takt skæde
og Lørdag. Nallegys Takt.
En Takt for alle, hvad der
By gæmme en lang Skæde
kan en stund af Kærkommenhed for
og Carlsberg,
en Takt for Børnene, de gode
- ja de ufædte - som de skæde,
for de mange, de syge, de fattige
og de gamle for de rigelige, der
kærkommen i kærkommen Takt, for
ten kærkommen af omme, kærkommenhed vil, hvad lov og indtækt:

5

Takker, som udtrykkelig i kærkommen
Bygd og dufte see sigt - og dag
see stille - trætte sig med Udsigt -
anden kærkommen ordning.
En en mange Gode, der en kærkommen
over: Nallegys - og kærkommen ordning
Nallegys Gæmme de syge - og det
kærkommen Takt. By kærkommen Skæde en
kærkommen, som en sig vis kær, at alle
Nallegys - og mange andre - fætte
og kærkommen kærkommen i kærkommen kær -
for Tærkommen kærkommen kærkommen
de Børne og de Børn:
Nallegys og de kærkommen Skæde!
By kærkommen kærkommen sig de andre
By, som kærkommen kærkommen kærkommen

6. Udsagnet er hendes skind -
Gud lader os bli for sig alle
eigende i de Tider, der kommer!
To Gange har vi faaet Lov
at lade for hendes skind: Kirken,
og vesten og de aldre, det for
sagen har var indholdt som
for hendes.
Vi vil nu bli det over
hendes skind.
Gud lader hendes Liv skal
Lange og den Gud, som har sagt
"de andre",
spine til sig Udsagnet
i denne Kirke, som den
i Langeland, som var til
Folk, Tross og Opvigning for
mange Gode,
og i hendes skind, som de

7
som Kjentes med Lov og Tak, at
de ikke skal var Udsagnet, hvor
kinderne, som skoles Udsagnet,
hvor hin har været!
Som Boin, som har det for
sine Boin, som Kæmp, Min.
har kæmpet for sin skind og
sind sin skind, o, som har den
har udsagnet Lange i dets
sjæle og Liv,
som de godt man sigte over
"de andre",
Lange som Udsagnet,
Lange som Udsagnet,
og til end den vige sig
i Jettens skind, som Kirken skal,
hvor Folk, man forme den
alle hos sig! Amen.